Imunitný systém je možné trénovať

Uverejnené 1. júla 2021 na stránke Heinza Grilla:
po nemecky - https://heinz-grill.de/immunsystem-seele-begegnung/
po slovensky - https://heinz-grill.de/sk/imunitny-system/

Imunitný systém potrebuje výzvy

Problematika, ktorá v dnešnej dobe korony nastupuje, je, že väčšina ľudí zo strachu z nakazenia redukuje medziľudské kontakty, sťahuje sa, a tým už viac nečelí prirodzeným výmenám. Známe je, že učitelia, ktorí pracujú v školách a stretávajú sa s deťmi a s ich mnohorakými prechladnutiami a infekciami, nepodľahnú tak ľahko ochoreniu. Homeopatia a rovnako aj mnohé odvetvia prírodného liečiteľstva poznajú rozdiel medzi chronickými chorobami s degeneratívnym priebehom a medzi akútnymi zápalovými reakciami. Akútny zápal, zvlášť na periférii, na pokožke alebo v nosohltane, môže často vážnejšie vleklé chronické ochorenie uvoľniť a priviesť ho na cestu liečenia. Čím periférnejšie nastupuje nejaké reumatické ochorenie, tým ľahšie ho môže patológ vyhodnotiť. Ochorenie veľkých kĺbov je väčšinou zakorenené veľmi hlboko v tele a poukazuje na slabo zasahujúci imunitný systém.

Tým, že sa mnoho ľudí chce pred akútnymi zápalmi chrániť a vyhýba sa im pomocou veľmi otázneho očkovania, netrénuje dostatočne svoj imunitný systém a procesy, ktoré by inak museli prebiehať na periférii, sú mnohonásobne odvádzané oveľa hlbšie do vnútorných orgánov. Očkovanie proti korone má preto veľmi otázny charakter, lebo v krvných cestách vyvoláva tvorbu protilátok, čo však na sliznice nemusí nevyhnutne mať účinok zabezpečujúci úspech v zmysle prvej prirodzenej obrannej reakcie. Očkovania proti ochoreniam dýchacích ciest sa preto neodporúčajú. Získavanie kondície slizníc a ich schopnosť sekrečnej obrany pomocou protilátok sa musí posilňovať pomocou stretnutí. Celkom obyčajne tak môže vzniknúť prirodzené rozvinutie imunitnej schopnosti odozvy pomocou vyrovnávania sa s baktériami a vírmi niekoho iného.

Vyrovnávanie sa s negatívnym

Avšak jednotlivý človek môže svoj imunitný systém ďalej cvičiť v zmysle stupňujúcich a vzrastajúcich procesov vývinu vedomia. Lekár Pettenkofer v Mníchove poskytol jeden z najskvelejších príkladov v histórii, keď pred študentmi vypil pohár vody s plávajúcimi baktériami

cholery, ktoré mu dal k dispozícii Robert Koch. Patogénom čelil statným a silným vedomím a zostal absolútne nepoškodený.[1] Stret s baktériami a vírmi sa udial na rovine tela. Ale pre človeka je možné vybudovať si také vedomie, ktoré sa účinne vzoprie proti nákaze a bude mať imunitu proti možnému nebezpečenstvu.

Kto by si predsa len chcel dostatočne cvičiť svoju schopnosť imunitnej odozvy, musel by sa stále znova a znova vyrovnávať s negatívnymi javmi, s traumami, záťažami alebo všeobecne s takzvaným zlom v miere pre neho únosnej. Duchovný pohľad vidí chorobu menej ako patogénny zárodok, ale skôr vidí prapôvodnú silu, ktorá tento patogénny zárodok oživuje a robí ho účinným. Nie vírus, ktorý nakazí telesnú rovinu, ale všetky tie sily, ako napríklad sugescie materialistickej doby, náboženské slepé uličky, medziľudské projektívne agresie, vzájomné ublíženia, vzťahy chamtivosti a podmaňovania v ľudskej vzájomnosti svojou nemorálnosťou podporujú choroby, roznecujú víry a neprospešné baktérie a nakoniec je človek celkom zamestnaný obranou proti mikroorganizmom. Keby bol svet morálne neporušený, keby vo vzťahoch nevládli žiadne mocenské zásahy a v hospodárskom kontexte by boli na dennom poriadku otázky rozvoja bez manipulovania, tak by mal každý jednotlivý občan prirodzené zmysluplné výzvy a nemusel by hrať osudovú hru s ochrannými rúškami a s blokovaním kontaktov. Prostredníctvom trvalých vývojových požiadaviek s prirodzeným a radostným charakterom by získal individuálne priaznivý stav imunity.

Dôvody nesprávnych ochranných reakcií

Musíme sa opýtať, prečo sa samotné ľudstvo oberá o mier, o prirodzené zdravie a samé seba vystavuje tlaku falošného pocitu ochrany s veľkou mierou izolácie? Skutočnosť, že práve nedostatok vzťahov a izolácia, ktorej sú ľudia vystavení, spôsobuje horšie choroby, nie je už potrebné ani objasňovať. Jednu z príčin nesprávneho pocitu ochrany a chuti stiahnuť sa dnes tvorí slabosť v zmysle takzvanej pratvorivej sily; to je tá sila, ktorá súvisí s primárnou nervovou substanciou, teda so silou nervov človeka. Je to v istom zmysle základ nervového systému pre zmysluplné, usporiadané stretnutia so životom a s ľuďmi, stretnutia s porozumením. Je to nosná sila, moc, určitý druh stability. Pratvorivá sila sa dá charakterizovať aj ako najvnútornejšia sila vzpriamenia sa k morálke. Čo sa rozumie pod pojmom morálka? Je to sila konania verného pravde, ktoré sa nesmie hodnotiť podľa čisto subjektívnych kritérií, ale je zapasované do objektívnych nevyhnutností. Kto napríklad dokáže najnaliehavejšie a najnevyhnutnejšie povinnosti klásť vyššie, než svoj egoistický prospech, a dokonca než svoje zdravie, dokáže vysoko morálne konať. Je to tiež konanie v úcte a dôstojnosti voči blížnym, ako aj voči sebe samému a svojmu etickému životnému postoju.

Druhá príčina nesprávne adaptovanej imunitnej odpovede spočíva vo vzrastajúcom strachu z

neznámeho, z takzvaného duchovného, alebo všeobecne vyjadrené, strach stať sa nezávislým, vyšším, celostným Ja-svojbytím. Umelá inteligencia sa vo svojom výskume a vývoji odvoláva na logické, ale predsa veľmi materiálne rozvíjané procesy myslenia, ktoré sú nakoniec vyvinuté strojom a sú rozličnými spôsobmi reprodukované. Z niečoho, čo je doteraz známe, vznikne nový, ale v zmysle génov predsa len rovnaký potomok. Všetko nové teda nie je skutočne individualizované, ale sa iba reprodukuje v nových variáciách a vonkajších formách. Jadro však ostáva stále rovnaké. Otázka vývinu, ktorá je však pre zdravý tréning imunitného systému tak dôležitá, sa umelou inteligenciou eliminuje.

Ako povedal Goethe:

A pokiaľ to nemáš,
toto: umri a povstaň!
Si iba mútny hosť
na temnej Zemi.

v básni „Blahoslavená túžba" (1817)

Spirituálne aspekty

V istom zmysle strach pred neznámym posmrtným životom ženie človeka stále ďalej k javom umelej inteligencie. Ak by dnes mal ešte určité tušenie o udalostiach, ktoré duša prežíva v posmrtnom bytí slobodnom od tela, nemohol by sa s materialistickou horlivosťou snažiť, aby sa celé bytie stávalo umelým. Každý deň musia kvôli vývoju mnohé známe emócie a staré tradičné zvyky do istého stupňa ustúpiť, aby mohlo do duše vstúpiť svetlo ako určitý druh začiatku alebo rozšírenia vedomia. Keď človek vstupuje do stretnutia s vonkajším svetom alebo s ľuďmi, nemal by reprodukovať to známe a staré, ale mal by odkryť zmysel bytia toho druhého a mal by sa so schopnosťou empatie nanovo spojiť so samotnou dušou.[2] Vývoj preto vždy predpokladá určitú smrť starých, známych a už nepotrebných pocitov, aby tak v človeku povstali nové väčšie horizonty. Kto dokáže v tomto zmysle cvičiť svoje vedomie, prekonáva v správnom momente sám seba v malicherných nutkaniach a učí sa pravdivo prenikať do najbližšieho vyššieho významového obsahu, ten najlepšie trénuje svoj imunitný systém. Potom človek neodmieta ducha a pravú individuáciu, ale intenzívnejšie si vytvára svoj základ vo svojom vlastnom strede prostredníctvom vyššieho celku, teda všeobecne pomocou toho univerzálne platného.
Chemický éter v imunitnom systéme [3]
môže rozvinúť schopnosť zvláštnej koordinácie, lebo bude stimulovaný svetlom pomocou

procesov vedomia. Človek nachádza svoj stred
[4]
. Dnes však len veľmi málo ľudí pozná svoj stred, lebo sa uzatvárajú pred všetkými duchovými procesmi vývoja a ustráchane ochraňujú telo a fixujú svoje materiálne bytie. Takto nestrácajú iba svoje kreatívne možnosti pre život, ale významne oslabujú svoje zdravie.

Prepólovanie imunity v dôsledku chýbajúcich ideálov

Imunitný systém je v súčasnosti naladený negatívne, ba dokonca je celkom zvrátený, pretože človek svojím vedomím odmieta nadriadené vyššie múdrosti, dokonca proti nim reaguje so strachom a s imunitnou reakciou a na druhej strane strachy a závislosti zas majú určité následky. Vytvára si pocit integrity spočívajúci na fixácii na telo a na závislosti na tele a v konečnom dôsledku produkuje tie najnevhodnejšie imunitné reakcie. Dnes človek svoj imunitný systém trénuje celkom nesprávnym spôsobom tým, že považuje všetky psychické a fyzické závislosti za najcennejšie pre svoje vlastné dobro a odmieta všetko to, čo spochybňuje jeho závislosti a nezmyselné emócie.

Tepelný éter žije predovšetkým v semenách,

svetelný éter v kvetoch
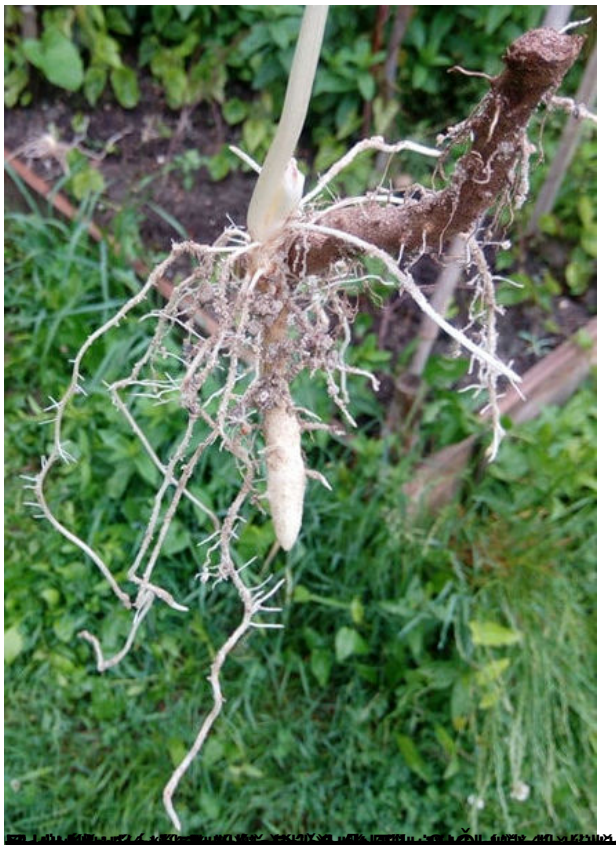
chemický éter v listoch